

דרשה צמר ופשתים – המלכות מחפשת אחר המחברם יחד להענישו

כְּתִיב על המלכות הנקראת אשת חיל (משלי לא) **דְּרִשָּׁה צֹמֵר וּפְשֵׁתִים.**
דְּרִשָּׁה, מֵהוּ דְרִשָּׁה איזה דרישה שייכת בצמר ופשתים. **דְּבַעֲיָא**
וְדַרְיֵשׁ עַל צֹמֵר וּפְשֵׁתִים, מֵאֵן דְּמַחְבֵּר לִזְוֵן פְּחָדָא אלא
 הפירוש הוא שהמלכות דורשת ומחפשת אחר מי שחיבר יחד צמר ופשתים לבגד אחד כדי
 להענישו **וְאִי תִימָא בְּצִיצִית אֲמַאי שָׂרִי** ואם תאמר אם הפגם של צמר
 ופשתים יחדיו חמור ופוגם בשכינה אם כן איך יתכן שבציצית מותר לחבר צמר ופשתים.
הָא אִוְקְמוּהִי שהרי כבר ביארוהו שהוא מותר בציצית מדכתיב לא תלבש שעטנז
 צמר ופשתים יחדו גדילים תעשה לך, ומסמיכות מצות ציצית לשעטנז למדנו "דברים
 שאסרתי לך כאן, דהיינו כלאים בשאר בגדים, התרתי לך כאן, דהיינו כלאים בציצית".
אֲבָל הָתָם הוּא הֵהוּא לְבוּשָׁא בְּתַקוּנָוִי בְּאִשְׁלָמוֹת
עוֹבְדָא פְּדָא חַוִּי סוד הדבר הוא בגד של ארבע כנפות המוטל בו ציצית, הוא
 לבוש מתוקן בשלימות המעשה כראוי, והוא רמז לאורות המקיפים הנמשכים מאו"א לזו"ן,
 ולכן אין הסט"א יכול לשלוט בו ואינו פגם במלכות.

ותעש בחפץ כפיה – המלכות עשתה בחפץ כפיה את הציצית

תוּ, דְרִשָּׁה צֹמֵר וּפְשֵׁתִים, לְמַעַבְדַּ נּוֹקְמָא בְּמֵאֵן (נ"א וְדָא)
דְּמַחְבֵּר לִזְוֵן פְּחָדָא וזהו שכתוב דרשה צמר ופשתים שהמלכות היא

המחפשת ודורשת אחר מי שחיבר צמר ופשתים בבגד כדי להענישו. **אָבֵל אֵימָתִי שְׂרִיא** אבל מתי מותר לחברם יחד. **בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ בְּאִשְׁלָמוֹתָא דְכֹתִיב** בשעה שהבגד האו בשלימות המעשה כמו בציצית או בבגדי כהונה, וכמו שכתוב **וַתַּעַשׂ בְּחַפְזָא בְּפִיָּהּ** והיינו שהמלכות עצמה עשתה בחפז בידיה את הבגד הזה. **וְצִיצִית, הָא אֹקִימָנָא דְהָתָם בְּהוּא כְּלָלָא דְשְׁלִימוֹתָא אִשְׁתַּכַּח וְלֹא עָבִיד מְדִי** ובציצית כבר ביארנו דהבגד הוא בכלל המצות המתקנות בשלימות, ולכן אין זה גורם פגם במלכות אם יהיה מצמר ופשתים יחדו. **אָבֵל בְּשַׁעֲתָא דְלֹא אִשְׁתַּכַּח בְּשְׁלִימוֹתָא**, אבל בשעה שהבגד אינו בשלימות ואינו לצורך מצוה **מֵאַן דְּאִתִּי לְחַבְרָא לֹזַן כְּחֻדָּא, אִתְעַר עֲלֵיהּ רוּחָא דְלֹא אֲצַטְרִיךְ** מי שמחבר לצמר עם פשתים יחד, הוא מעיר עליו רוח טומאה מהסט"א שאינה צריכה ומועילה לו.

קין הביא קרבן מזרע פשתן ולכן נדחה

מְלָה דָּא מֵאַן אוֹכַח קִין וְהָבֵל אוֹכַחַן ומי מוכיח דבר זה קין והבל יוכיחו. **דְּדָא אֲתִי מְסַטְרָא חָד** שהרי קין הביא קרבן מפרי האדמה ואמרו חז"ל שהיה זרע פשתן (תנחומא בראשית ט), **וְדָא אֲתִי מְסַטְרָא אַחְרָא** והבל הביא מהצד האחר של הקדושה מבכורות צאנו ומחלביהן עם הצמר שגדל בצאן. **וּבְגִין כִּד לָא לְבַעֵי לָן לְחַבְרָא לֹזַן כְּחֻדָּא** ובשביל שאין ראוי לחברם יחד. (ס"א ל"ג מְלָה דָּא מֵאַן אוֹכַח. קִין וְהָבֵל אוֹכַחוּ) **וְקַרְבְּנָא דְקִין,**

אֶתְרַחַק מִקַּמִּי קִרְבָּנָא דְהַבֵּל לִכְן הִתְרַחַק וּנְדַחָה קִרְבָּנֵנוּ שֶׁל קִין מִפְּנֵי
קִרְבָּנֵנוּ שֶׁל הַבֵּל וְלִהְיוֹן יִבְאֵר לְמָה דּוֹקָא שֶׁל קִין נִדְחָה.

לא יעלה עליך רוח רעה לשלוט בך

וְעַל דָּא וּבְגֵד פְּלִאִים שְׁעִטְנִי לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ. לֹא יַעֲלֶה
עָלֶיךָ סֶתֶם וְכָתוּב בְּסֵתֶם לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ וְלֹא כָתוּב לֹא יִהְיֶה עָלֶיךָ, לֹא
יַעֲלֶה עָלֶיךָ רוּחָא אַחְרָא לְשִׁלְטָאָה בְּךָ כִּי בֵּא לְרִמּוּז עוֹד שְׁעַל יְדֵי
זֶה גַם לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ רוּחַ אַחֲרֵת מִהַסְטָ"א לְשִׁלוּט בְּךָ עַל יְדֵי שְׁתִּלְבֵּשׁ כְּלָאִים.
וְאַעֲטְרִיד לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאַחֲזָאָה עוֹבְדָא דְכִשְׂרָא פְּמָה
דִּיאֵוֹת כִּי הָאֲדָם צָרִיךְ לְהִרְאוֹת בְּמַעֲשִׂים כְּשֵׁרִים וְרֵאוּיִים לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, וּבְהִיאָהּ
עוֹבְדָא שְׂרִיא עֲלִיהָ רוּחַ קְדִישָׁא, רוּחַ עֲלָאָה,
לְאַתְקִדְשָׁא בֵּיהּ וּבְאוֹתוֹ מַעֲשֵׂה טוֹב וְרֵאוּי שְׁהוּא עוֹשֶׂה שׁוֹרָה עֲלֵיו רוּחַ קְדוּשָׁה
עֲלִיוֹנָה לְהִתְקַדֵּשׁ בּוֹ, אֲתָא לְאַתְקִדְשָׁא מִקְדָּשֵׁינוּ לִיָּה, דְכִתְיִב כִּי
הִבֵּא לְהִתְקַדֵּשׁ מִקְדָּשֵׁינוּ אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁכָתוּב וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים
כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאִמְרוּ בְּגִמְרָא (יּוֹמָא לַט). אָדָם מִקְדָּשׁ עֲצֻמוֹ מַעֲט, מִקְדָּשֵׁינוּ
אוֹתוֹ הִרְבֵּה. מִלְמַטָּה, מִקְדָּשֵׁינוּ אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה. בְּעוֹלָם הַזֶּה, מִקְדָּשֵׁינוּ אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

קל וחומר מאדם הראשון

כְּתִיב כִּשְׁהִנִּיחוּ הַקִּבֵּ"ה לְאָדָם בְּגוֹן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ אִמְרוּ לוֹ וַיִּמְעַן הִדְעֵת
טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, וּמָה עַל

הלימוד היומ

לע"נ משה בן גרגי ז"ל

דָּא גָרִים אָדָם מִיְתָה בְּעֶלְמָא וּיש ללמוד מזה ק"ו לענייננו כי מה אדם שחטאו היה מעורב טוב ורע גם לו חטא זה מיתה, מֵאן דְּאֲחִזֵּי עוֹבְדָא אַחְרָא דְלֹא אֲצִטְרִיךְ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מִי שְׁעוּשָׁה מַעֲשֵׂה שאין בו צד טוב רק רע על אחת כמה וכמה שגורם מיתה לעצמו.

המחבר שור וחמור יחדיו מעורר את הס"א בעולם והמפרידם מרבה שלום בעולם

שׁוֹר וְחֲמוֹר אֹזְכָתָן ומלבד קין והבל יש עוד הוכחה לזה משור וחמור. מִסְטָרָא דָּא אֲקָרִי שׁוֹר מצד הקדושה יש את השור שהוא מד' חיות המרכבה והוא חיה טהורה, וּמִסְטָרָא דָּא אֲקָרִי חֲמוֹר ומצד הטומאה יש את החמור שהוא חיה טמאה, וְעַל דָּא פְּתִיב ועל זה כתוב (דברים כב) לֹא תִחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו. לָא תַעֲבִיד עֲרְבוּבֵיִיא בַּחֲדָא שפירושו לא תעשה בהם ערבוב שיהיו ביחד בעבודתם בְּגִין דְּאֲתַעֲר לְאַתְחַבְרָא סְטָרָא אַחְרָא כַּחֲדָא, לְאַבְאָשָׁא עֶלְמָא לפי שזה מעורר את הסטרא אחרא כולם כאחד להרע לעולם. וּמֵאן דְּפָרִישׁ לוֹן, אֲסִגֵּי שְׁלָמָא בְּעֶלְמָא ומי שמפריד אותם ואינו מחברם יחד הוא מרבה שלום בעולם. אוּף הָכָא, מֵאן דְּפָרִישׁ לוֹן בְּהוּא גְּוֹוְנָא פְּמָה דְּאָמְרוּ כך גם בכלאי הבגד מי שמפריד את המינים שלא ימצאו יחד צמר ופשתים, דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח שׁוּעַ (דף 9" ע"א) טָוִי וְנִזְוֵי כַּחֲדָא וכמו שאמרו חז"ל שאינם יחד כשהוא מחליקם הנקרא 'שוע', ולא כשטווה אותם והוא 'טווי', ולא כאשר אורג